

Afgift ene paa de stærkere Olsorter, eller paa bairisk Ol alene, ikke er praktiff gjennemførlig.

En forfattet Oversigt over Olskattningens Ordning i flere Lande følger nærværende Skrivelse.

Som en Følge af, at det kun er en enkelt Sort Ol, som der er Tale om at ville beskatte, er man udelukket fra at vælge den Besskatningsmaade, der ellers synes mest at maatte anbefales, nemlig en Besskatning af Malttilvirkningen. Af de andre Besskatningsmaader, som staa tilbage, nemlig enten en lignende Besskatning som i Nordtyskland efter Vægten af det anvendte Maltstaa eller andet Materiale, eller en Redskabsafgift eller en Produktbesskatning, er i Udskætt den sidste Besskatningsmaade valgt. Da de tvende førstnævnte, foruden hvad der fra andre Sider kan indvendes imod dem, kræve et stærkt Tilsyn og formentlig let omgjærde Fabrikationen med for snevne Baand, men det netop ved Oltilvirkningen menes at være af stor Betydning, at der er ladet Fabrikanten den størst mulige Frihed, er af dette Hensyn Produktbesskatningen valgt og valgt paa en saadan Maade, at den først rammer det færdige Ol paa Lagrene. Ganske vist har denne Besskatningsmaade flere og store Svagheder; den beskatter saaledes alt Ol ens efter Mængden alene, uden at tage Hensyn til Kvaliteten, og om der end er mindre at indvende herimod, naar der kun er Spørgsmaal om at beskatte en enkelt Olsort, end hvis der var Tale om at beskatte alt Ol, og om dette maasse ikke kan antages at ville virke uheldigt paa Produktets Godhed, saa lades der dog altid en Ullighed tilbage. At afpasse Skatten efter Olets forskjællige Besskaffenhed paa samme Maade som f. Ex. i Østerrig ved en Undersøgelse af Urten paa Svalebakken, vilde atter føre tilbage til behyrdende Kontrolforanstaltninger og derhos afgive Fristelse for en lidet heldig Efterbehandling af Olet for at give det en tilsyneladende større Styrke. En Efterbehandling i modsat

Retning af det til Afgift angivne Ol paa Lagrene eller ved Frasørsel fra dem, saaledes at der altsaa tilvirkedes stærkere Ol i mindre Mængde for at formindste Afgiften, medens det ved Overgangen i Handelen opspædedes for at forøge dets Mængde, vil vistnok ogsaa kunne finde Sted efter den i Lovudskætt optagne Besskatningsmaade, men om end en saadan Opspædning med lovt Vand under og efter Lagringen kan ske — det er yttret, at den endog skulde kunne finde Sted i en saa stor Udstrækning, at Olmængden kunde fordobles, — synes det dog at være almindeligst antaget, at en sliq Fremgangsmaade vilde indvirke saa uheldigt paa Olets Besskaffenhed, at den ikke vilde kunne betale sig og altsaa heller ikke blive fulgt. Den fremstillede Besskatningsmaade gjør derhos for en stor Del Skatte-Indtægten Størrelse afhængig af Fabrikantens Opgiver og kan saaledes synes let at friste til Besvigelser og derigjennem fremkalde Ubillighed mod den redelige Fabrikant. Dels ved høje Straffe, dels ved saavidt gjørligt at tilvejebringe en den frie Virksomhed i Fabrikken dog ikke hæmmende, Kontrol kan der imidlertid formentlig raades Bod paa denne Svaghed ved Besskatningsmaaden.

Det ovenfor nævnte Udvalg i Folkethinget har i sin Betænkning ligeledes anthydet, at Skatten kunde lægges paa det færdige Ol, og derhos at Kontrolten kunde føres ved at der ved hvert Bryggeri ansattes en Toldofficiant, der havde at føre Tilsyn med Alt, hvad der udførtes af Lagerstæderne. En saadan Ordning af Sagen vilde man ogsaa kunne træffe, den synes meget simpel og maa anses for at have sne Fortrin; men det ses dog ikke rettere end at den vilde kunne medføre Ulemper og ikke at være fri for at være generende for Fabrikanten; under alle Omstændigheder vilde den være forbunden med forholdsvis ikke ringe Udgifter og saaledes bidrage til at gjøre Indtægten af Skatten endnu mindre, medens den i Udskætt besevne Frem-